

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/63/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2324011260
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2324011260.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD., v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania vedeného pôvodne pred Okresným súdom Galanta pod spisovou značkou 2T/46/2017, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 14.2.2025 č.k. 14Nt/28/2024-31, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22.5.2025 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, zamieta.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Galanta uznesením zo dňa 14.02.2025, č. k. 14 Nt/28/2024 - 31 rozhodol o návrhu odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania takto: Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného A. B., narodeného: XX.XX.XXXX v C., bytom D. XXX, tohto času v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica - Kráľová, zo dňa 14.10.2024, doručený súdu dňa 17.10.2024 na povolenie obnovy konania vedeného pôvodne v prvom stupni na Okresnom súde Galanta pod spisovou značkou 2T/46/2017 zamieta, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil vlastným podaním zo dňa 05.03.2025, ako aj prostredníctvom svojho obhajcu, podaním zo dňa 05.03.2025.

3. Odsúdený v odôvodnení sťažnosti uviedol (skrátene):

3.1. Návrh na obnovu konania odôvodnil novelou Trestného zákona, účinnou od 06.08.2024, ktorou došlo k zmene podmienok ukladania trestov. Novelou Trestného zákona pri jednotlivých trestných činoch dochádza v porovnaní s predchádzajúcim znením Trestného zákona k rozdielnemu trestaniu páchatel'ov za spáchanie rovnakých trestných činov.

3.2. Poukázal ďalej na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktoré sa vzťahujú na rozdielne rozhodovanie súdov v skutkovo obdobných prípadoch, ktoré neboli náležite odôvodnené a ktoré zakladajú diskrimináciu a porušenie základných ľudských a občianskych práv strán trestného konania. Poukázal aj na potrebu dodržiavania princípu právnej istoty v zmysle článku 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

3.3. Odsúdený ďalej uvádza, že Európsky súd pre ľudské práva, Ústavný súd Slovenskej republiky, ako aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach pri uplatňovaní požiadavky primeranosti trestu uplatňujú princíp proporcionality. Poukazuje tiež na teoretické východiská pri rozhodovaní o treste, pri ktorých sa vychádza zo zásady humanity, dodržiavania princípu úmernosti represie a voľby optimálnej miery represie. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchatel' zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcný postoj, ktorý sľubuje možnosti jeho nápravy. Preto možno nepochybne konštatovať, že páchatel'a môže so spravodlivosťou a teda aj so spoločnosťou zmieriť len spravodlivý trest. Neprimeraný trest je negáciou práva a nemožno ho

považovať za spravodlivý. Odsúdený tiež poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.11.2013 spisová značka Tj je 44/2013.

3.4. Sudkyňa Okresného súdu Galanta neponúkla žiadne odôvodnenie na zamietnutie návrhu na povolenie obnovy konania, právny zástupca odsúdeného mal už pred pojednávaním informáciu, že návrh na povolenie obnovy konania bude zamietnutý. Odsúdený má za to, že jeho skutočnosť je skôr neznámou skutočnosťou, nakoľko jeho osoba bola uznaná za vinnú v roku 2021 a dňa 06.08.2024 bol v Zbierke zákonov uverejnený nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 03.07.2024.

3.5. Sudkyňa poukazuje na to, že iba k posúdeniu, či novo navrhnuté dôkazy, ktoré neboli známe alebo objektívne nemohli byť navrhnuté v pôvodnom konaní, sú spôsobilé privodiť iné rozhodnutie vo veci. Poukazuje na skutočnosť, že keď v jeho trestnej veci svedkovia na hlavnom pojednávaní vypovedali v jeho prospech, tak krajskému súdu to nestačilo - spravodlivosť po slovensky. Žiada a navrhuje Krajskému súdu v Trnave, aby jeho návrhu na povolenie obnovy konania v plnom rozsahu vyhovel.

4. Obhajca odsúdeného v odôvodnení podanej sťažnosti argumentuje nasledovne (skrátene):

4.1. Napadnuté uznesenie vydané Okresným súdom v Galante považujem v značnej miere za nejasné, nepreskúmateľné a nezákonné. V prvom rade poukazujem na skutočnosť, že z odôvodnenia napádaného uznesenia vôbec nevyplýva jasný a celkom zrozumiteľný dôvod, čo viedlo vo veci konajúci súd k rozhodnutiu o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania a ako sa vo veci konajúci súd vysporiadal s argumentáciou odsúdeného odôvodňujúcou dôvodnosť návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania.

4.2. V predmetnej veci poukazujem na skutočnosť, že dňa 6.8.2024 vstúpil do platnosti zákon č. 40/2024 Z.z., ktorým sa novelizoval trestný zákon č.300/2005 Z.z. (ďalej aj ako „novela“). Nadobudnutím účinnosti novely boli novelizované komplet ustanovenia upravujúce trestanie a zásady trestania v trestnom práve. V ďalšom texte cituje dôvodovú správu predmetného zákona a nasledovne uvádza: Nadobudnutím účinnosti novely boli teda novelizované komplet ustanovenia celkovej koncepcie trestnoprávnych postihov a zásad na ukládanie trestov. V tejto súvislosti sa nanovo upravuje mechanizmus pri ukladaní trestov páchatelom trestných činov a nanovo nastavená celková koncepcia trestnoprávnych postihov venuje zvýšenú pozornosť dopadom odsúdenia a konkrétnych sankcií na páchatel'a, jeho okolie, spoločnosť, ale aj na štátny rozpočet a vychádza z premisy, že „len nevyhnutný trest je spravodlivý“, formulovanej už nemeckým právnikom F. von Lisztom, ktorého myšlienky predznamenali celkový odklon nemeckého trestného práva od „klasického“ na odplatu orientovaného trestného práva smerom k efektívnemu nástroju ochrany právom chránených záujmov. To znamená, že v prípade povolenia obnovy konania by mi súd ukladal trest za použitia už tejto novej koncepcie trestnoprávnych postihov a zásad na ukládanie trestov, ktoré sú podstatne priaznivejšie pre páchatel'ov trestných činov, pričom súd by mi mohol za použitia ust. § 33a, § 34, § 38 Trestného zákona uložiť alternatívny, resp. podstatne miernejší trest.

4.3. Podmienky obnovy konania: Formálne tu musí byť existencia právoplatného rozsudku alebo trestného rozkazu, materiálne tu musia existovať skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by bol pôvodne uložený trest v zrejmom nepomere k závažnosti činu.

4.4. Z textu ustanovenia § 394 ods. 1 vyplýva, že obnovu konania možno povoliť nie len vtedy, ak by nová skutočnosť alebo dôkaz odôvodňoval iné rozhodnutie o vine, ale aj vtedy, ak vzhľadom na novú skutočnosť alebo nový dôkaz je pôvodne uložený trest v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a, /(... alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu ...) § 394 ods.1/.

4.5. Novou skutočnosťou v tomto prípade je tak novela prijatá zákonom č.40/2024 Z.z. s účinnosťou od 6.8.2024, ktorá sa výrazným spôsobom dotýka ukládania trestov, pričom dochádza k celkovej zmene koncepcie predmetných ustanovení a koncepcie trestnoprávnych postihov a zásad na ukládanie trestov. Tu je nutné zdôrazniť aj, že dôvodová správa je významným vodítkom pre orgány aplikácie práva, keďže deklaruje jeho zmysel, teda cieľ.

4.6. V tomto mojom prípade by mal okresný súd vziať do úvahy jednak čl. 46 ods.1 a čl. 50 ods.6 Ústavy SR. Relevantné sú v tomto prípade aj rozsudky ESLP vo veciach Scoppla v. Taliansko rozsudok č.2 z 17.9.2009, č.10249/03, alebo Jidic v. Rumunsko rozsudok z 18.2.2020 č.45776/16, v ktorých ESLP zdôrazňuje, že v Európe a na medzinárodnej úrovni sa postupne objavil konsenzus v názore, že uplatňovanie trestného práva stanovujúceho miernejší trest sa stalo základnou zásadou trestného práva. Okrem toho ESLP konštatoval, že zásada retroaktívneho uplatňovania priaznivejšieho trestného práva sa uplatňuje nielen na uplatniteľný trest, ale aj v kontexte zmeny týkajúcej sa vymedzenia trestného činu (rozsudok Parmak a Bakir v. Turecko z 3.12.2019, č.22429/07 a 25195/07, § 64).

4.7. Vzhľadom na skutočnosť, že napadnutým uznesením Okresného súdu Galanta zo dňa 14.02.2025 sp. zn. 14Nt/28/2024-31, ktorým súd rozhodol, že podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietla návrh odsúdeného na povolenie na obnovu konania, boli jednoznačne porušené moje práva garantované mi Ústavou SR, EŠLP ako aj Trestným poriadkom, žiadam, aby bolo sťažnostným súdom napádané uznesenie Okresného súdu v Galante sp. zn. 14Nt/28/2024 - zo dňa 14.02.2025 zrušené a aby mu vec bola vrátená na ďalšie konanie, alternatívne, aby bolo sťažnostným súdom rozhodnuté, že podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku povoľuje obnovu konania v prospech odsúdeného A. B., narodeného: XX.XX.XXXX v C., bytom D. XXX, tohto času v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica Kráľová, výsledkom ktorého bol rozsudok Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 2T/46/2017 zo dňa 14.04.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava sp. zn. 3To/50/2021 zo dňa 07.09.2021, a súčasne, aby podľa § 400 ods.1 Tr. por. zrušil napadnuté rozhodnutie celkom a rozhodol o ostatných zákonných požiadavkách a takisto, aby v zmysle § 398 ods.3 Tr. por. prerušil môj výkon trestu, ktorý vykonávam v ÚVTOS Banská Bystrica.

5. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výkonom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

a) nie je prípustná,

b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo

c) nie je dôvodná.

6. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný, pričom zistil nasledovné.

7. V trestnej veci vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 14Nt/28/2024 odsúdený dňa 17.10.2024 podal návrh na obnovu konania vedeného na tomto súde pod sp. zn. 2T/46/2017. Návrh odôvodnil tým, že uložený trest je neprimerane prísny a v tejto súvislosti poukázal na novelizáciu Trestného zákona, účinnú od 06.08.2024, na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 03.07.2024 uverejnený pod spisovou značkou PL. ÚS 3/2024. Podrobný popis dôvodov podaného návrhu je uvedený v odôvodnení napadnutého uznesenia.

8. Prvostupňový súd zamietol návrh na povolenie obnovy konania, na základe dokazovania vykonaného na verejnom zasadnutí, keď nezistil žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by spĺňali atribúty § 394 Trestného poriadku.

9. V odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol prvostupňový súd, že skutočný a jediný motív na iniciovanie tohto konania o návrhu na obnovu konania je nespokojnosť odsúdeného s rozsudkom Okresného súdu Galanta pod spisovou značkou 2T/46/2017 zo dňa 14.04.2021, v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava zo dňa 07.09.2021 s ohľadom na uloženú výšku trestu, kedy podľa jeho názoru by v súčasnosti pri aplikácii novely Trestného zákona dostal iný trest (a to trest priaznivejší). Tieto skutočnosti však nie sú Trestným poriadkom zamýšľané ani predpokladané dôvody/podmienky obnovy konania. Nie je dôvodom obnovy právoplatne skončeného konania, ak odsúdený je nespokojný s uloženým trestom či napr. aj spôsobom jeho výkonu. Zmena zákona (v tomto prípade v podobe novely Trestného zákona) nie je dôvodom obnovy konania podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku, pričom súd s ohľadom na novelu Trestného zákona poukazuje na skutočnosť, že v jej prípade nejde ani o skutočnosť podľa § 394 odsek 4 Trestného poriadku.

10. So záverom prvostupňového súdu, ktorý je citovaný v predchádzajúcom bode tohto uznesenia, sťažnostný súd v plnom rozsahu súhlasí.

11. Odsúdený tak v prvostupňovom konaní, ako aj v opravnom konaní uplatnil rovnakú argumentáciu, na základe ktorej sa domáha povolenia obnovy konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod spisovou značkou 2T/46/2017. Argumentom odsúdeného je novelizácia Trestného zákona účinná od 06.08.2024, z pohľadu ktorej sa mu javí právoplatne uložený trest ako neprimerane vysoký, keďže v prípade, ak by súd na trestanie odsúdeného použil ustanovenia Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024, bolo by to pre neho priaznivejšie a hrozilo by mu uloženie podstatne nižšieho trestu. K tomuto argumentu pripája aj úvahy o potrebe spravodlivého trestania, ktorými nie je ukladanie neprimerane vysokých trestov.

12. Tak ako uviedol prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého uznesenia, zmena Trestného zákona účinná od 06.08.2024, vo vzťahu k ustanoveniam, ktoré sa uplatnili pri ukladaní trestu

odsúdeného pred nadobudnutím tejto novely Trestného zákona, nie je dôvodom na povolenie obnovy konania odsúdeného. Prvostupňový súd dal odsúdenému dostatočne zrozumiteľnú a vecne správnu odpoveď na otázku, prečo takáto novelizácia Trestného zákona, nie je v jeho prípade dôvodom na povolenie obnovy konania. Nemožno sa preto ani stotožniť so sťažnostnou námietkou odsúdeného, že odôvodnenie napadnutého uznesenia je nejasné, nepreskúmateľné a nezákonné. Nesprávnosť odôvodnenia napadnutého uznesenia nemožno odôvodňovať iba z toho, že prvostupňový súd nezdieľa názor odsúdeného vo vzťahu k relevancii novelizácie Trestného zákona k možnosti povolenia obnovy konania.

13. Tunajší súd dopĺňa argumentáciu prvostupňového súdu a poukazuje na Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. novembra 2013, sp. zn. Tpj 44/2013 na zjednotenie výkladu a aplikácie ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. o obnove konania v súvislosti s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011, týkajúcim sa ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák., časti za bodkočiarkou. V tomto stanovisku sa bode I. uvádza, že „ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatela - ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa zmeny právneho stavu, t.j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu. Nález Ústavného súdu SR, že právny predpis, jeho časť alebo niektoré ustanovenie nie je v súlade s Ústavou, preto nemôže byť „novou skutočnosťou súdu skôr neznámou“ v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. a tým len jednou z podmienok obnovy konania, ale ak bol z tohto dôvodu podaný návrh na obnovu konania, je dôvodom obnovy konania „ex lege“, t.j. na základe § 41b ods. 1 zákona. č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov.“

14. Pokiaľ teda odsúdený vo svojej sťažnosti odsúdený uvádza, že dôvodom na povolenie obnovy konania je aj vyššie uvedené rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky (bod 7. tohto uznesenia), ide o názor, ktorý je nesprávny. V zmysle stanoviska citovaného v predchádzajúcom bode tohto uznesenia, nemôže byť dôvodom na povolenie obnovy konania nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorým nebol vyslovený rozpor ustanovení Trestného zákona, ktoré je potrebné na trestnú vec odsúdeného aplikovať, s Ústavou Slovenskej republiky, respektíve s inými medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná.

15. Možno uzavrieť, že dôvodom na povolenie obnovy konania preto nie je pre odsúdeného priaznivejšia zmena zákona, ktorá nastala až po právoplatnosti meritórneho rozhodnutia, keďže podstatou obnovy konania je naprávať možné skutkové omyly, pričom pri zmene zákona sa nemení skutok, ale mení sa právo. V prípade, ak by zmena zákona po právoplatnosti meritórneho rozhodnutia spôsobila zánik trestnosti činu, súd nepostupuje podľa ustanovení o obnove konania, ale podľa § 405a a nasl. Trestného poriadku.

16. Ďalšia sťažnostná argumentácia odsúdeného, ktorou sa upína na potrebu ukladania primeraných trestov, ktoré spĺňajú atribúty spravodlivosti, nie je rovnako relevantná pre posúdenie správnosti napadnutého uznesenia. Súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania, nie je oprávnený (bez zistenia nových dôkazov alebo nových skutočností) preskúmať správnosť uloženého trestu, vrátane jeho výšky, pretože takéto opätovné posudzovanie, respektíve prehodnocovanie výšky trestu, nie je vyhradené tomuto mimoriadnemu opravnému prostriedku. Tento záver vyplýva z ustálenej judikatúry (napríklad R 6/1997).

17. Pri prieskume napadnutého uznesenia, ako i konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, nezistil sťažnostný súd žiaden dôvod na zrušenie napadnutého uznesenia, ktoré považuje za vecne správne a zákonné. Konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, bolo tiež vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku. Preto sťažnosť odsúdeného v celom rozsahu vyhodnotil ako nedôvodnú a zamietol ju.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.